

[Ingefred Juul Andersen.]

miske byrdes fordeling, og den fordeling, som er foreslået i det foreliggende lovforslag, kan jeg ikke gå ind for. I de kommuner, der tager initiativet til at få en husmoderafløsning, er det ganske givet, at det er den kommunes beboere, det kommer tilgode, og man må da være klar over, at man også har ansvar for økonomien. Jeg vil finde det rimeligt, at der fra statens side ydes et beløb, og så klarer man selv resten. Jeg kan her nøjes med at henvise til det i betænkningen i det andet høje ting stillede underændringsforslag til § 6, stk. 1, hvor det foreslås, at der af statskassen ydes halvdelen af samtlige udgifter til husmoderafløsning, dog ikke over 1 kr. pr. indbygger, resten yder kommunen selv. Det vil, mener jeg, give en fastere økonomisk ramme om hele spørgsmålet.

Foss: Som de andre ærede talere tror jeg, at husmoderafløsning vil være en udmærket foranstaltning. Det er klart, at når sygdom rammer et lille hjem, vil det være en stor betryggelse, at en husmoderafløser kan erstatte husmoderen delvis, så meget mere som det i mange tilfælde er hende, der bærer og holder hjemmet oppe.

Der er af den højtærede socialminister givet en fyldig redegørelse for lovforslaget, og det har været underkastet en meget grundig behandling i det andet høje ting, så det ville være urimeligt for mig her at uddybe spørgsmålet nærmere.

På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Ingeborg Refslund Thomsen: Den første ordning med hensyn til husmoderafløsning blev en skuffelse. Det var en uheldig bestemmelse, at der kun kunne ydes tilskud fra det offentlige, hvis husmoderafløseren havde været anmeldt som arbejdsløs, det var uheldigt, at indtægtsgrænsen for denne hjælp var sat for lavt, og det har været noget af et problem, at de fattigste hjem holdt sig tilbage, for at fremmede ikke skulle få indblik i deres fattigdom — det har vi mange eksempler på hjemmefra; i min by har vi 8 husmoderafløsere, og de har i det forløbne år kun tjent 1 800 kr., ikke hver især, men tilsammen. Kommunalbestyrelsen, der skal bære en stor del af udgifterne, må selvfølgelig have en vis indsigt med arbejdet, men jeg hilser med glæde, at andre interesserede kan overtage det; de sociale udvalg har i forvejen nok at gøre. Hjælpen ydes gratis til ubemidlede, og betalingen lettes for familier med mange

børn, men alt efter familiens indtægt stiger betalingen fra 2 kr. til 18 kr. pr. dag i hovedstaden og til 15 kr. 75 øre i købstæderne. De 18 kr. pr. dag betaler man i København, når indtægten er 10 000 kr., og 15 kr. 75 øre betales i købstæderne med en indtægt på 8 750 kr. For disse 15 kr. 75 øre kan man jo dèr få konehjælp i 10 ½ time, så der er absolut intet foræret til folk med disse indtægter. Ja, det bliver jo efterhånden nødvendigt at gå med skattebilletten i lommen, så ofte må man vise den frem.

For nyansatte husmoderafløserer kræves der 3—4 måneders uddannelse. De har efter min mening brug for et kort kursus i sygepleje, men ellers tillægger jeg ikke sådanne kursus stor værdi. Det drejer sig jo ikke om unge piger, der skal lære faget. Det har forlængst vist sig, at den venlige og sparsommelige lille kone er den mest efterspurgte husmoderafløser. Det er som oftest små penge, hun skal klare dagen og vejen med, og det skal man helst kunne hjemmefra. Kvinder, der vil reformere, egner sig ikke til dette arbejde. Som igangsætter kan det være rigtigt med en konsulent, men i det lange løb skulle det være overflødigt. Vise- lig er den bestemmelse, at klager ikke kan føres højere op end til kommunalbestyrelsen.

Om 2 år skal loven jo revideres. Jeg håber, at den nu vil blive benyttet, ideen er rigtig, og bliver der noget at rette, kan det jo gøres til den tid. På mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker samtlige ærede ordførere for den venlige tilslutning til lovforslaget. Jeg forstår også venstres ærede ordfører sådan, at i principperne er man enig om gennemførelsen af en husmoderafløsning, og at det, der er uenighed om, er udgifternes fordeling, hvor man fra partiet venstres side havde ønsket, at der skulle være en lidt anderledes fordeling. Da det nu er en forsøgslovgivning, da det nu er sådan, at lovgivningen skal tages op til revisison i løbet af et par år, vil jeg mene det rigtigt, at de retningslinier, der er fastlagt, også får anledning til at blive prøvet, og jeg beder derfor ærede medlemmer om at tilslutte sig lovforslaget, sådan som det nu foreligger. Jeg takker som sagt dem, der har givet tilslutning til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.